

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1478/05
07.12.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Стојана Јокића, председника већа, Николе Станојевића, Михаила Рулића, Слободана Спасића и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници тужиоца АА, кога заступа АБ, адвокат, против тужених ВВ и ГГ, које заступа пуномоћник ДД, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж.број 5397/04 од 7.7.2004. године, у седници већа одржаној 7.12.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж. 5397/04 од 7.7.2004. године у ставу првом изреке.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Четвртог општинског суда у Београду П. број 1255/01 од 16.6.2003. године у ставу првом изреке утврђено је да је тужилац по основу стицања у току брачне заједнице сувласник са уделом од $\frac{1}{2}$ идеалних делова покретних ствари које су тамо ближе назначене, док је у ставу другом изреке одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је сувласник по основу брачне тековине са уделом од $\frac{1}{2}$ покретних ствари које су тамо ближе означене. Изреком побијане пресуде у ставу трећем одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу где је тражио да се утврди да је сувласник са уделом од једне идеалне половине по основу брачне тековине на двособном стану који се налази у Улици ___ у згради број __ на ___ спрату на к.п. број __ уписане у листу непокретности број ___ К.О. ___ Службе за катастар непокретности __. У ставу четвртом изреке исте пресуде одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу у коме је тражио да се утврди да је сувласник са уделом од $\frac{1}{2}$ идеалних делова на непокретности које су тамо ближе описане, док је у изреци у ставу петом констатовано да је тужба тужиоца у делу којим је тражио да се утврди да је сувласник по основу брачне тековине са уделом од $\frac{1}{2}$ идеалних делова на покретним стварима које су тамо ближе описане. У ставу шестом изреке пресуде одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

Решавајући о жалби тужиоца изјављеној против те пресуде, Окружни суд у Београду је пресудом Гж. број 5397/04 од 7.7.2004. године у ставу првом изреке потврдио напред наведену пресуду Четвртог општинског суда у Београду у ставу трећем и четвртом изреке и у том делу жалбу тужиоца одбио као неосновану, док је у ставу другом изреке укинуо наведену пресуду у ставу другом и шестом и у том делу предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Против те пресуде Окружног суда у Београду у ставу првом, у делу где је потврђена пресуда првостепеног суда у ставу трећем, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битних повреда из члана 354. став 2. тачка 14. ЗПП, нити битне повреде из члана 354. став 1. ЗПП, на шта ревизија указује. Нижестепени судови су о свим одлучним чињеницама релевантним за правилну одлуку у овој парници дали довољно јасне, потпуне и правилне разлоге сагласне стању у списима и резултату изведених доказа, а нема ни других недостатака због којих се побијана пресуда не би могла правилно и законито испитати.

Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Према утврђеном чињеничном стању носилац станарског права на спорном стану био је друготужени ГГ од 1962. године. У том стану, поред њега становали су и тужилац и првотужена ВВ, као брачни другови, за време трајања њихове брачне заједнице у периоду од 1976. до 1994. године. Током 1992. године друготужени ГГ, као носилац станарског права, пренео је на првотужену ВВ, као ћерку и члана свог породичног домаћинства, право на откуп тог стана. На основу тога она је закључила уговор о откупу стана, по коме је исплатила четири рате, а затим је закључила анекс тог уговора и извршила исплату остатка купопродајне цене.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, које се према члану 385. став 3. ЗПП ревизијом не може побијати, нижестепени судови су и по становишту Врховног суда основано закључили, да спорни стан не

улази у режим заједничке имовине тужиоца и првотужене као брачних другова сходно одредби члана 321. Закона о браку и породичним односима РС, те су правилно применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца у овом делу где је тражио да се утврди да је сувласник по основу заједничког стицања на једног идеалној половини тог стана.

Наиме, предметни стан првотужена је откупила не као носилац станарског права на њему већ на основу писмене сагласности њеног оца као носиоца станарског права, овде друготуженог, сходно одредби члана 16. став 2. тада важећег Закона о становању. Обзиром да првотужена није била носилац станарског права на предметном стану, то ни тужилац као њен брачни друг није могао бити суносилац станарског права на истом у време откупа, па самим тим купљени стан не улази у режим заједничке имовине брачних другова. При том, без значаја је чињеница што је предметни стан откупљен у току трајања брачне заједнице странака. Тај стан представља посебну имовину првотужене, а уколико је стан откупљен заједничким средствима странака, како се то у ревизији истиче, тужилац према туженој може имати само право облигационог потраживања у делу исплаћене купопродајне цене стана.

Имајући у виду напред наведено, без значаја је и истицање у ревизији тужиоца да је приликом откупа спорног стана откупна цена умањена како по основу радног стажа првотужене тако и по основу његовог радног стажа, јер и у таквој ситуацији спорни стан не би могао да уђе у режим заједничке имовине брачних другова, на коме би тужилац имао право сусвојине заједно са првотуженом.

Са горе изнетих разлога, а на основу члана 393. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Председник већа – судија

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

ОК